

Král Wisgaton

„citát“

autor

Charakteristika boha

Král, kmet a soudce. Poslední a přece první muž Wisgaton je Králem moudrosti a spravedlnosti, Pánem mrtvých, Ochránitelem cest a paměti.

Majestátný muž sedící na trůně, šedé oči bezedné jako minulost a silný pohled poznání. Vlasy i vousy jsou již dávno bílé. Na hlavě dlí koruna, která je zároveň helmou. Ve svých žilnatých a vrásčitých rukách s dlouhými prsty drží symboly své moci. V pravé ruce drží křišťálovou kouli Vědění, skrz kterou pozoruje svět. V ní se může zjevit cokoliv, kdekoliv, a kdykoliv. V levé ruce drží Wisgaton mitrilovou hůl, symbol pevné vůle a síly. Oblečen v reprezentativně střídmý oděv odstínů šedé s jemnými dekoracemi stříbrnou nití.

Další podoba Wisgatona je prostá jako většina cest Falerije. Zahalen v tlustý cestovní plášť, prochází se po zemích lidí. Jeho podoba je těžko popsatelná, splývá s cestou a v myslí si najde nejčastěji vzpomínku na osobu, kterou chtěl Wisgaton člověku připomenout.

Oblast působení

Wisgaton je soudcem a pánem mrtvých. On soudí duše a rozhoduje, jak dlouho budou pobývat v zemi mrtvých, zda blíž k Peklu či k Nebi. Wisgaton rozhoduje kdy se duše vrátí na tento svět. Je pánem všech cest, neboť všechny vedou do jeho říše. Nejdůležitější cestou je Stezka mrtvých, na kterou nakonec všichni sejdeme.

Stezka mrtvých

Zemře-li člověk, přijde nejprve ke Kotli Cirdwigen, u něj stojí Smrtka-Bohyně. Smrtka pak z mrtvého v kotli odstraní vše, čeho na stezce není třeba – od bolesti po lásku. Teprve čistá duše smí vstoupit na stezku mrtvých. Ta stezka vede mezi světy, vede skrz stíny a vzpomínky, skrz život zemřelého až k stolci Wisgatona.

Atributy, barvy, symboly

Koruna a trůn. Křišťálová koule a mitrilová tyč. Šedý a černý háv. Bílé vousy a vlasy.

Struktura církve

Církev Wisgatona má přísný řád a jasnou hierarchii.

Chce-li se někdo stát knězem Wisgatona, vydá se v pěti letech do kláštera, kde se do svých 10 let vzdělává. Naučí se číst a počítat, také pozná mnoho příběhů – dozví se o minulosti a vyslechne podobenství o spravedlnosti. Toto vzdělání získávají i děti šlechticů, které ovšem ve věku 10 let odchází do sídla jiných šlechticů.

Děti, které v klášteře zůstanou se stanou *novici* a pokračují ve vzdělávání, na znamení svého psotavení si nechávají oholit vlasy.

V patnácti letech je jako *učně* čekají roky praxe. V tuto dobu prochází, zpočátku v doprovodu zkušenějších kněží, krajem. Pomáhají soudit, urovnávat rozepře, radí a starají se o důstojné

vyprovodění mrtvých. Pravidlem je, že v tuto dobu semí použít žádného jiného dopravního prostředku než svých nohou.

Minimálně po pěti letech praxe, může učeň předstoupit před radu svého kláštera a opžádat o zkoušku. Pokud se v ní ukáže jako světa znalý, rozumný a schopný – podstoupí svěcení a stane se *knězem*. Na závěru zkoušky rada doporučí mladému knězi i cestu kněte, která se pro něj hodí. Mezi tyto cesty patří cesta klášterní, cesta rádcovská, cesta soudcovská, poutnická a postevnická.

Typy kněží

Klášterní cesta je vhodná pro kněží, kteří jsou blízcí lidem – jejich úkolem je vzdělávat novice, starat se o každodenní svátosti i o světské záležitosti církve. *Rádcovská* cesta je podmíněna pozváním, neboť představuje možnost pobývat u šlechtice a pomáhat při rozhodování. Cesta *soudce* vede k vykonávání soudní moci. Osudem *poutníků* je neustále cestovat, chodit z místa na místo, předávat zprávy, pomáhat v odlehlých končinách, domlouvat pomoc s ostatními kněžími. *Postevníci* se skrze dlouhé modlitby a askezi snaží přiblížit více k Wisgatonovi. Transem se dostanou k jeho trůnu a vypoślechnou od něj střípek poznání, který pak sepisují do zákonů. Jednou za čas k nim přijde poutník a odnese všechny zákony do chrámu, kde jsou uschovány a pak dále šířeny.

Vzhled kněze

Všeobecně lze říci, že se jedná o důstojně působící osoby. Díky auře Wisgatona působí vždy starší a slovutnější. S klidným výrazem a soustředěným pohledem neustále přemýšlí o světě a soudí jej. Neustálým pozorováním si okolní svět ukládají do své bezbřehé paměti. V jejich očích jako by se převalovaly mlhy. Čiší z nich klid, moudrost a vědomí o pomíjivosti světa.

Klášterní kněží nosí prosté roucho, ke svátku a k modlitbám si oblékají lepší šat. Rádové a soudcové nosí šaty dražší, přesto musí mít jednoduchý střih a i jejich hodnota je stanovena kněžským řádem. Poutníci nosí typické cestovní roucho, které je především praktické.

Vyšší kněží si mohou dovolit kvalitnější látky a jejich výzdobu.

Povinnost a zvyky kněze

Povinností je především moudře soudit a radit vládcům. Kněží se nikdy neujmou přímé vlády, vždy jsou pouze důležitými rádci. Musí soudit, vykonat poslední službu nebo poradit komukoliv, kdo oni požádá nebo komu je jí třeba.

Soud probíhá tak, že kněz Soudce získá co nejvíce informací. Poradí se s bohem. Následuje veřejný přednes nejdůležitějších bodů žaloby i obhajoby. Následuje rozsudek a trest. Tresty nebývají kruté ale přísné a šité trestanci na míru.

Schopnosti kněze

Popis

Rituály a svátky

Popis

Církevní budovy

Popis

Příznivci

popis